

Glasilo župa Ličkog Osika i Široke Kule
GODINA VII * BROJ 21 * PROSINAC * 2016. * 10 kn

PROVIDNOST

Ferdinand Stuflesser 1875

ČESTIT BOŽIĆ!
Blagoslovljena nova 2017. godina!

RIJEČ PREČ. LUKE BLAŽEVIĆA

Dragi župljani!

Znamo iz iskustva da svaka radost u životu podijeljena s drugim čovjekom dvostruka je radost. Svako novo iskustvo stečeno u mislima, riječima i djelima donosi blagoslov pojedinca, a i zajednice. Svako novo djelo resi i uzdiže svoga autora, svaka riječ i stih donosi blagostanje, mir i radost onoga što se započinje i što se završava. Tako i ovaj naš list „PROVIDNOST“ koji je već dvadeset i prvi broj (21.) unosi i donosi mir i radost koji su nam tako potrebni.

Kao što se čuje glas iz naših usta, titraj našeg srca, pozdrav iz tuđine, smijeh djeteta koji gleda u roditelje, glas molitve starca i starice, tako neka naša Providnost, glasnik naše župe dopre do Vas koji nas želite čuti, saslušati, a i pročitati. Budući da su dani Božića, dani kada se svi, i stari i mladi raduju, dani kad treba misliti na svakoga čovjeka, suosjećati se s njim, ljubiti ga, na dlanove i u srce upisati svakoga

čovjeka, tako neka se i naš župni list približi Vama, Vašoj kući i obitelji te svim ljudima dobre volje. Cilj je da malo dijete pogleda sliku i možda prepozna sebe ili nekoga svoga, školarac produbi um, roditelji djeci prošire znanje, starci pronađu riječi utjehe, bolesnici lakše ponesu svoj životni križ. Vrlo sam radostan što ovaj naš list izlazi tri puta godišnje preko našeg urednika Tomislava koji marljivo bilježi, piše i fotografira sve novosti i događaje u našim župama Lički Osik i Široka Kula te na taj način pridonosi bogaćenju i informiranju svih Vas o događajima u župi, ali i naših župljana u domovini i svijetu.

Pozivam i druge da nam se pridruže, i Vas koji ste ovdje i Vi koji ste daleko u tuđini, da zajedno pronosimo glas našeg mjesta i naših župa i naše dične Like po cijelom svijetu.

Dragi župljani kad Vam je lijepo, zahvalite Bogu na ljepoti, kad ste radosni, podijelite radost s drugim čovjekom, kada ste sretni, podijelite svoju sreću, kada ste tužni pronađite utjehu u molitvi, kada ste bolesni budite jaki i kada želite nešto pročitati, uzmite naš list i razveselite se.

Sretan Vam Božić svima i blagoslovljena Nova 2017. godinu, a naši župni zaštitnici sveti Josip i sveti Matej neka Vam izmole obilje svojih darova i milosti.

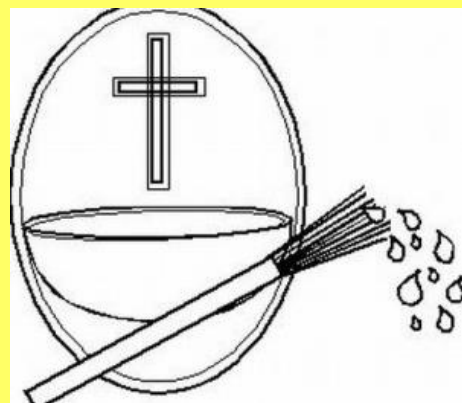
Vaš župnik,
preč. Luka Blažević

RASPORED BOGOSLUŽJA ZA BOŽIĆNE BLAGDANE

POLNOĆKA	Subota, 24. 12.2016.	21:30 ŠIROKA KULA 23:30 LIČKI OSIK
BOŽIĆ	Nedjelja, 25.12.2016.	09:00 ŠIROKA KULA 11:00 LIČKI OSIK
SVETI STJEPAN	Ponedjeljak, 26.12.2016.	11:00 LIČKI OSIK
STARA GODINA	Subota, 31.12.2016.	17:00 LIČKI OSIK
NOVA GODINA	Nedjelja, 1.1.2017.	11:00 LIČKI OSIK
SVETA TRI KRALJA <i>BLAGOSLOV VODE</i>	Petak, 6.1.2017.	09:00 ŠIROKA KULA 11:00 LIČKI OSIK
KRŠTENJE GOSPODINOVO	Nedjelja, 8.1.2017.	09:00 LIČKI OSIK 11:00 LIČKI OSIK

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

27.12.2016., utorak	- MUŠALUK
28.12.2016., srijeda	- MUŠALUK
29.12.2016., četvrtak	- BUDAK
30.12.2016., petak	- VUKŠIĆ (do crkve)
31.12.2016., subota	- LIČKI OSIK (Kosinjska ul. i od groblja prema crkvi)
02.01.2017., ponedjeljak	- NASELJE
03.01.2017., utorak	- NASELJE
04.01.2017., srijeda	- ŠIROKA KULA I KULSKA CESTA
05.01.2017., četvrtak	- OSTROVICA, NOVOSELIJA, URIJE I HRV. PROLJEĆA

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:

Luka Blažević

Glavni urednik:

Tomislav Klarić

Broj uredili:

Ivan Nekić

Ivana Đapić

Milica Jerković

Draženko Tomić

Jure Robert Nikšić

Đani Findrik

Tihomir Starčević

Lektura:

Prof. Katica Marković

Nakladnik:

**Župa sv. Josipa Lički Osik
53201 Lički Osik**

Tel. ++385-53-672-480

Fax.: ++385-53-639-257

email:

luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

IBAN

HR0323400091100145366

OIB 36093029456

**Tisak: Alfa-comerce,
Zagreb**

SADRŽAJ

Božićna poruka našeg biskupa	2
Poslanica za nedjelju Caritasa	4
Caritas pobrao krumpir	5
Otvorena zavičajna knjižnica biskupije	5
Sveta Cecilija – susret zborova dekanata	7
Susret svećenika i volontera Caritasa	8
Za đakona zaređen Pero Jurčević	9
Nedjelja Caritasa u Gospiću	9
Proslavljen župni patron Široke Kule	11
Predstavljanje knjige: 200 godina župe	12
Braniteljska predstava	13
Prva smotra kudova u Š. Kuli	15
Proslava 200 godina Kuljske župe	16
Župnik u posjeti bivšem župniku	17
Sveti Mihovil u Vukšiću	17
Skupljali smo krumpir za sjemeništa	18
25 godina sjećanja žrtava Široke Kule	18
Susret logoraša	19
Predstavljanje prvopričesnika	20
Predstavljanje krizmanika	20
Izabrana nova Župna pastoralna vijeća	21
Zvala sam se Verica Nikšić	21
Darovi za crkvu	23
Kršteni, vjenčani i umrli u 2016. godini	23

BOŽIĆNA PORUKA NAŠEG BISKUPA

Za njih nije bilo mjesta u kući!“ (Lk 2,7)

Draga braćo i sestre!

Ovo je moja prva proslava, zajedno s vama, ovoga, ako ne najvećeg, onda mnogima najdražega kršćanskoga blagdana: Isusova rođenja. Utjelovljena Božja Riječ je postala čovjekom, ušla u našu povijest s našim ljudskim licem, nama u svemu slična osim u grijehu. Kroz cijelu povijest spase-nja ljudi su čeznuli da vide Boga i u tom smislu gorljivo molili da im Bog pokaže lice svoje. U Bibliji nalazimo toliko vapaja Bogu velikih molitelja Staroga zavjeta da on više ne skriva svoje lice, nego ga ljudima objavi (Ps 13,2; 27,9; 44,25; 88,15; 102,3).

Ljudi su na neki način znali da Bog ima srce, ali su bili i uvjereni da ima i lice. Tu istinu su osjećali duboko u svojoj nutрини. Psalmist svjedoči svoje iskustvo i veli: „**Moje mi srce govori: 'Traži lice njegovo'. Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene“** (27,8-9). Potiče na traženje i sve

druge: „**Tražite Gospoda, tražite svagda lice njegovo“** (105,4). Želja da vidi i susretne lice Božje je ve-oma velika pa starozavjetni molitelj to izriče na ovaj način: „**Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o kad ću doći i lice Božje gledati?“** (42,3).

Bog je odgovorio na te vapaje čovjeka i iznenadio čovjeka uzevši njegovo lice. Bog nam je u svojoj ljubavi došao s našim licem u susret. Ta Božja ljubav je toliko velika da se mnogima čini nevjerojatnim da bi se Bog toliko spustio čovjeku. „**To je toliko lijepo, da je u to teško povjerovati“**, napisao je jedan autor. I zbog toga ga mnogi nisu uspjeli prihvatili. Evanđelist izričito veli: „**K svojima dođe, ali ga njegovi ne primiše“** (Iv 1,11). „Njegovi“ nisu uspjeli prihvatiti Boga koji je došao s licem čovjeka.

Ali ta istina ponavlja se i nakon više od 2.000 godina od njegova rođenja. Mnogima je i danas teško prihvatiti da je Bog u Isusu uzeo naše lice, postao jedan od nas, naš brat. Štoviše, on je uzeo toliko lica koliko ima ljudi

na zemlji. Od tada je i naša obveza da tražimo Boga, prije svega, u licima ljudi te da ga prihvaćamo, služimo mu i ljubimo ga u liku brata i sestre s kojima živimo ili se s njima susrećemo.

Zasigurno, takav Bog iznimno je zahtjevan i takvog ga je teško prihvatiti, jer on može biti gladan i žedan, i gol i bos, bolestan i tamnici. Mnogima bi bilo lakše da je Bog samo u hramu gdje mu se jednostavno dođe, pomoli i zahvali, pokadi i pri-nese žrtva i s mirom se ide dalje. Ali od kada je Bog postao čovjekom, to više nije dovoljno da bi netko bio do-bar vjernik.

Stoga su upravo na tome području naše trajne kušnje i padovi. Nije, naime, uvijek lako prepoznati Boga u licima ljudi, pogotovo nekih ljudi koji nam mogu biti teški i antipatični. Ali Isus se poistovjetio i s takvima. Savla, koji je progonio kršćane, Isus pita: „**Zašto me progoniš?“** (Dj 9,4). Isus se poistovjetio sa svakim progonjenim kršćaninom, ali ne samo s kršćaninom. U pris-podobi o Posljednjem sudu jasno se vidi da se poistovje-tio sa svakim čovjekom, na-pose s onima koji su potrebiti i koji trpe. Zato jasno veli: „**Zaista, kažem vam, ni meni niste učinili ono što niste učinili jednomu od ovih najmanjih“** (usp. Mt 25,45).

Stanovnici Betlehema nisu bili ateisti, nego vjernici, ali nisu Bogu otvorili vrata,

nisu ga prepoznali u licima ljudi. Nisu izišli u susret potrebitima – Josipu i Mariji "koja bijaše trudna" (Lk 2,5) – i tako su osiromašili sami sebe.

Kada slušamo evanđeosko izvješće koje veli da za Svetu Obitelj nije bilo mjesta u kući i da su morali završiti u štali, uhvati nas žalost, a možda i bijes prema tim ljudima koji su im, u tako teškoj situaciji, uskratili gostoprimstvo.

S druge strane, sigurni smo kako se to nikada ne bi dogodilo da su Betlehemci znali da se tu radi o Mesiji, o Bogu. Ali, nažalost, nešto što se prečesto ponavlja i u našem životu. U nesposobnosti da prepoznamo Boga u potrebitim ljudima, indiferentno ih zaobiđemo ili ih se „fino“ riješimo šaljući ih drugamo ili drugima.

Međutim, naš Bog postupa u svemu potpuno drukčije nego ljudi. Kada nešto moli ili treba, on se nikada ne pokazuje u moći ili veličanstvu. Zna da bi tada prema njemu svi bili vrlo darežljivi i fini. A kako bi se onda moglo znati tko je uistinu čovjek srca i dobrote, a tko nije? Znademo koliko ima „dobročinstava“ koja se iskazuju radi nekih skrivenih interesa pa to nije uvijek lako odmah prepoznati. Isus u Evanđelju govori o nekima koji čine mnoga dobra djela: mole, poste, daju milostinju siromasima, ali to čine isključivo kada ih netko vidi. Ta djela nisu izričaj prave ljubavi, nego lažne.

Upravo se iz toga razloga Bog nama uvijek ukazuje u ljudskom liku, često u liku bijednika i siromaha, i ostavlja svakoga posve slobodnim da mu iskaže ili ne iskaže ljubav. Stoga su, ponavljam, upravo tu naše kušnje i nažalost često promašene prilike. Jer odbijajući iskazati ljubav i milosrđe potrebitoj braći i sestrama, odbijamo Boga i time osiromašujemo sami sebe.

Zato nam je Božić uvijek iznova poziv da budemo pažljiviji na prisutnost Boga koji nam dolazi u liku čovjeka, često neprivačan našoj naravi. Samo čisto srce, srce ispunjeno ljubavlju i milosrđem, postaje sposobno prepoznati Boga u licima braće i sestara.

U svome posljednjem Apostolskom pismu, Sveti otac nas poziva da svoju vjeru provjerimo kroz svoje konkretno življenje milosrđa i ljubavi. Tako, on piše: „**Ako se želi biti blizu Isusa, potrebno je biti bližnji braći i sestrama, jer nema ništa tako drago Bogu kao konkretna djela milosrđa**“ (br. 16). A potom dodaje: „**Kultura pretjeranog individualizma, posebno na Zapadu, vodi nestanku osjećaja solidarnosti i odgovornosti za druge. Tako da i sam Bog ostaje sve veća nepoznata za mnoge, a to predstavlja najveći oblik siromaštva**“ (br. 18).

Na to treba, zaključuje Papa, odgovoriti „**kulturom milosrđa... kulturom**

u kojoj nitko neće gledati drugoga s indiferentnošću i gdje nitko neće okrenuti leđa kada vidi patnju braće i sestara... Nema nikakvog izgovora kojim netko može opravdati svoje nezalaganje kada znamo da se Isus poistovjetio sa svakim od tih“ (br. 20).

Neka nam, braćo i sestre, ovaj blagdan Božića ne bude obilježen prvenstveno kupovnom groznicom i vanjskim slavljem, nego neka nam bude bogat i djelima milosrđa prema braći i sestrama koji su potrebiti. Pripremimo se napose duhovno za ovaj veliki blagdan, kako bismo postali sposobniji prepoznati Boga koji nam je došao u susret sa željom da bude „Bog s nama“, Emanuel, te da njegovu prisutnost možemo bolje prepoznati u braći i sestrama, napose u siromašnima i patnicima. Neka ne bude među nama nikoga tko u ovo božićno vrijeme neće podariti barem malo ljubavi i radosti toj povlaštenoj Isusovoj braći i sestrama.

S tim osjećajima svima vama, dragi vjernici, dragi svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi i sjemeništarci, kateheti i katehistice, djelatnici Caritasa i župni suradnici, a napose vama bolesnici, želim čestit Božić i u svemu blagoslovljenu novu 2017. godinu!

Gospić, 1. prosinca 2016.

Biskup:

Mons. Zdenko Križić

POSLANICA ZA NEDJELJU CARITASA

„Gospodin ostaje vjeran dovijeka“

Drage sestre i braćo u Kristu!

Slavlje treće nedjelje došašća – koja se u našoj domovini obilježava kao Nedjelja Caritasa – proslavit ćemo pod geslom psalmista: „Gospodin ostaje vjeran dovijeka“ (*Ps 146, 6c*).

Ovogodišnju Nedjelju Caritasa slavimo nakon što smo zatvorili „Sveta vrata“ Jubilarne godine milosrđa koju je Papa proglasio s nakanom da se Crkva vježba u tome da bude kao „majka puna ljubavi; strpljiva, srdačna, potaknuta suosjećanjem i dobrotom prema svojoj odvojenoj djeci.“

Zatvaranjem Svetih vrata u našim katedralama i svetištima nipošto nisu zatvorena vrata Božjega milosrđa, nego se nadamo da su još više otvorena. Svima nama koji gradimo živu Crkvu to je poziv koji ostaje odzvanjati u srcima, da se odazovemo na Božji poziv vjernosti koja se pokazuje time što ćemo biti Njegovi vjerni i marljivi suradnici na Zemlji. Svaki put kada se zauzmemo za neki čin kojim se potvrđuje, čuva ili brani dostojanstvo čovjeka, života, pravo na slobodu, jednakost, svaki put kada skupimo hrabrosti da se usprotivimo nepravdi, kada zaštitimo nerođene, slabe, ne-

moćne, bolesne, neuke, potlačene, onda svjedočimo da smo vjernici, da smo Božji suradnici.

Djelima konkretne ljubavi svjedočimo da smo mi živi, da naše srce nije otvrdnulo, da u našim rukama ima snage pridići drugoga, da u našem umu postoji svijest odgovornosti i dužnosti da budemo glas onih koji žive na marginama društva. Nadahnjivati se uzorom onoga što je ta žena, mala rastom, a velika duhom činila za svoga života, nastavljajući djelovati u istom tom duhu, znači oduprijeti se malodušnosti, slabostima, grijehu. To znači nadilaziti udobnosti svijeta u kojem živimo i suočiti se s gladnima, osiromašenima, onima bez posla, bez plaće, bez prava na obrazovanje, bez krova nad glavom, bez odgovorajuće medicinske skrbi, bez mogućnosti za jednake prilike. To znači opredijeliti se za o-

čuvanje dostojanstva svakog ljudskog bića, od začeca do naravne smrti. To znači boriti se da svatko dobije svoju priliku. To, dragi vjernici, znači živjeti tako da je jedini kriterij djelovanja besplatna ljubav, oslobođena svake ideologije i svih vezanosti, pružena svima bez razlikovanja jezika, kulture, rase ili religije. Sve to, koliko god se čini nemoguće ili pre-

teško - moguće je! Moguće je ako se učini prvi korak, pa onda još jedan, i još jedan, kada se koraci nižu.

Upravo tako je svoj put započela i njime hodila sveta majka Tereza. Ona je običavala reći: 'Možda ne govorim njihov jezik, ali se mogu nasmiješiti', a da bi se nekome nasmiješili potrebno je pogledati onog drugoga u oči, istinski pogledati u oči, prepoznati čovjeka, brata, sestru, i od tog susreta po pogledu koji slijedi smješak ohrabriti se za prvi korak na putu usavršavanja u djelima konkretne ljubavi.

U godini, koja je pred nama, ustrajmo na putu obnovljenog i osnaženog milosrđa. Molimo, braćo i sestre, da znamo ostati vjerni Gospodinu! Amen.

mons. Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog
Caritasa

CARITAS BISKUPIJE POBRAO KRUMPIR

Zahvalni što i ove jeseni u-
biremo bogatstvo plodova
sa naših njiva, vrtova i
voćnjaka, želimo tu radost
podijeliti
sa onima
koji su u
potrebi.

Možemo
reći i to
kako je ova
godina bila
posebno
rodna te je

krumpir lijepo rodio tako da
će krajnji korisnici biti za-
dovoljni.

U petak 7. listopada 2016.
godine brao se krumpir koji
je posadio Caritas Gospićko-senjske biskupije na
čelu s ravnateljem preč. Lu-
kom Blaževićem.

Treba istaknuti da bez vrije-
dnih ruku djelatnika Cari-
tasa, volontera, korisnika
Caritasa biskupije i župljana

župe Ličkog Osika ne bi
bilo ništa. Svatko od njih
odvojio je svoje slobodno
vrijeme da se bogatstvo
Like izvadi iz zemlje. Kada
će se krumpir sav skupiti on
će biti prosljeđen najpotre-
bnijima na području naše bi-
skupije, ali i šire.

Ovu hvale vrijednu radnu
akciju sa svojim strojevima,
tj. traktorima potpomogli su
volonteri i simpatizeri Cari-

tasa koji re-
dovito
svake go-
dine daju
svoje ruke
za dobrobit
Crkve.
Krumpir će
tako biti
prosljeđen

pučkim kuhinjama kao i o-
nima najpotrebnijima.

Svatko koji je pripomogao
na bilo koji način u ovoj ra-
dnoj akciji, Bog će ga zasi-
gurno obilno nagraditi.
Svima jedna velika
HVALA.!

OTVORENA ZAVIČAJNA KNJIŽNICA NAŠE

GOSPIĆKO SENJSKE BISKUPIJE

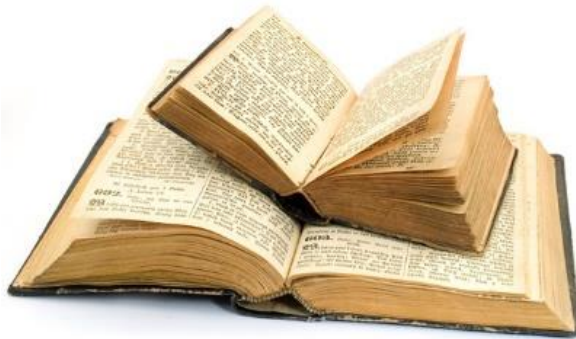

(Gospić, 14.11.2016.) – U-
oči završetka Mjeseca
knjige, u Gospiću je u
zgradi pokraj Biskupskog
ordinarijata na adresi Buda-
čka 8, otvorena Zavičajna
knjižnica Gospićko-senjske
biskupije. Glavni inicijator
osnivanja i otvorenja knjiž-
nice bio je gospićko-senjski
biskup u miru, mons. dr.
Mile Bogović, zajedno s Ini-
cijativnom odborom u sas-
tavu: Ivica Mataija, ravnatelj
Državnog arhiva u Gospiću,
dr. sc. Vesna Grahovac
Pražić, profesorica na

Odjelu za nastavničke studije u Gospiću, i Ana Lemić, predsjednica Matice hrvatske – Ogranka Gospić. Svečanom otvaranju prisustvovali su gospićko-senjski biskup mons. Zdenko Križić, zamjenica gradonačelnika Marta Grgurić, predstavnici županijskog i gradskog Odjela za kulturu, djelatnici Samostalne narodne knjižnice Gospić i gospićkih obrazovnih i kulturnih ustanova te nekoliko svećenika i ostalih uzvanika.

Sve prisutne je na početku pozdravio gospićko-senjski biskup mons. Zdenko Križić, a zatim su prigodna predavanja održali članovi Inicijativnog odbora i Blaženka Ljubović, ravnateljica senjskog gradskog muzeja. Biskup Bogović istaknuo je kako se cijeli svoj radni vijek bavio knjigom. Posebno je skupljao knjige koje su pisali ljudi s našeg područja i one koje su pisane o našem području. Pod „našim“ misli se na prostor današnje Gospićko-senjske biskupije, tj. Liku, Gacku, Krbavu, Lapačku dolinu, Senj i Podgorje, Ogulinski kraj i Slunjski kraj. Objasnio je potom koje sadržaje Zavičajna knjižnica obuhvaća. Crkvena povijest složena je po dekanatima (Gospić, Ogulin, Otočac, Senj, Slunj i Udbina) i župama unutar dekanata. Pored knjiga ima dosta snimljenog arhivskog gradiva iz raznih arhiva koji se odnose na naše područje. U

knjižnici se nalazi i rukopisna ostavština svećenika Josipa Burića. Nakon dekanata stavljene su dvije cjeline koje same po sebi ne ulaze u okvir Zavičajne knjižnice, ali se biskup Bogović i njima znatno bavio. To su glagoljaštvo i pravoslavlje. Posebno su izdvojene periodika i novine na našem području. Također ima veliki broj knjiga iz svjetovne povijesti razvrstanih po regijama, kao i iz književnosti i

drugih struka te panoi s izložbi koje je pripremao Gradski muzej Senj. Na raspolaganju je i solidna priručna knjižnica. Na kraju izlaganja mons. Bogović izrazio je želju da se u prostoriji Zavičajne knjižnice s vremenom počnu održavati raznovrsni sastanci i tribine ili da se pokrenu „zavičajne večeri“. Prof. Ivica Mataija govorio je važnosti povijesne građe koje ima najviše u Zavičajnoj knjižnici budući da je biskup u miru, mons. Bogović povjesničar i time se najviše bavio. Posebno je naglasio vrijednost arhivskog gradiva iz Vatikanskih arhiva i ostavštine rukopisa Josipa Burića te spomenuo izdanja koja su zajedno izdali Državni arhiv u Gospiću i Gospićko-senjska biskupija.

Dr. Vesna Grahovac Pražić govorila je o književnim djelima kao izvoru ličkih kulturoloških tema, ali je također spomenula da sva građa u knjižnici može biti predmet istraživanja jezika. Prof. Ana Lemić govorila je o nastanku knjižnica (narodnih čitaonica) u Hrvatskoj s posebnim osvrtom na knjižnice koje su nastale na području Gospićko-senjske biskupije krajem 19. i u 20. stoljeću. Prof. Blaženka Ljubović predstavila je panoje koje je izrađivala zajedno s djelatnicima Gradskog muzeja u Senju za prigodne izložbe koje su pratile razna događanja vezana uz Gospićko-senjsku biskupiju, prvog gospićko-senjskog biskupa mons. Milu Bogovića, Crkvu hrvatskih mučenika na Udbini i Komisiju za hrvatski martirologij. Pri kraju događanja, u povodu Mjeseca knjige, biskup Bogović poklonio je gospićkim obrazovnim ustanovama primjerke knjige „Crkva hrvatskih mučenika na Udbini od ideje do ostvarenja“ koju je napisao zajedno s dr. Antom Beženom.

Knjižnica (na adresi: Budačka 8, Gospić) bit će otvorena za korisnike svakog četvrtka od 15 do 18 sati, a popis knjiga koje se nalaze u knjižnici možete pogledati na web stranicama Gospićko-senjske biskupije.

SVETA CECILIJA – SUSRET ZBOROVA DEKANATA U GOSPIĆU

U utorak 22. studenog 2016. godine na svetkovinu sv. Cecilije, zaštitnice liturgijskog pjevanja u Gospiću je održan susret župnih zborova Gospićkog dekanata.

Susret je započeo upjevanjem u dvorani Caritasa gdje su svi zborashi uvježbali pjesme koje su svi zajedno pjevali na svetoj misi u 18 sati. Lijepo je bilo čuti to zajedništvo glasova u prepunoj katedrali kasnije.

Svečanu svetu misu u 18 sati u gospićkoj katedrali predvodio je biskup u miru mons. Mile Bogović u zaje-

dništvu sa prisutnim župnicima i svećenicima gospićkog dekanata. Svima prisutnima približio je primjer života sv. Cecilije koja je umrla mučeničkom smrću i čestitao okupljenima njihov dan.

Nakon svete mise predstavili su se zborovi župa našeg dekanata.

Kroz program predstavljanja zborova vodio je vjeroučitelj Franje Puškarić.

Na opće zadovoljstvo, na predstavljanje zborova došao je i naš biskup mons. Zdenko Križić. U svom obraćanju zborashima istaknuo

je radost zbog ovog okupljanja, ali želju i nadu da sljedeće godine katedrala bude još punija jer imati čast uzveličavati misno slavlje je nešto uzvišeno.

Kako ovaj susret ne bi odmah završio, susret se nastavio u restoranu Maki uz veselo druženje i pjesmu.

Mons. Mile Čančar, gospićki župnik i rektor katedrale rekao je kako je ovo već treća godina okupljanja zborova ovog dekanata te vjeruje da je ovo već otišlo u tradiciju te da će se ovakva okupljanja nastaviti sljedećih godina.

SUSRET SVEĆENIKA I VOLONTERA CARITASA

U subotu 26. studenog 2016. godine u našoj župi održan je godišnji Susret svećenika i volontera Caritasa naše biskupije. Susret je zapo-

čeo u 10 sati molitvom Srednjeg časa koju je predmolio kancelar biskupije vlč. Marinko Miličević.

Nakon molitve ravnatelj Caritasa i župnik naše župe preč. Luka Blažević pozdravio je oba biskupa i predavačicu Ljilju Vokić.

Biskup Zdenko Križić zahvalio je ravnatelju Caritasa, svim dobročiniteljima, a i svim volonterima Caritasa jer Crkva bez njih ne može. Gdje je Caritas ili ljubav, tu je i Bog. Crkva je bez Caritasa neuvjerljiva. Naglasio je važnost pomaganja siromašnima i najpotrebnijima jer je to bio glavni smisao Godine milosrđa. Makar je ona završila, milosrđe i dalje treba živjeti u nama.

Predavačica i gošća Ljilja Vokić progovorila je u svojem izlaganju o Bogu, patnji i ljubavi. Odmah na početku svoga izlaganja izrazila je radost biti između dva biskupa, mons. Mile Bogovića (biskupa u miru) i sadašnjeg biskupa mons. Zdenka

Križića. Kroz svoje izlaganje uvijek je sve potkrepljivala životnim primjerima. Trebamo svi voditi računa o svom čestitom životu. Možemo se i zapitati tko je nama otkrio Boga? Jesam li ga ja nekome otkrio? Osvrnuvši se na svoju ministarsku službu, otkrila je kako je to ništa naspram kada svojim kršćanskim životom

Caritas kao i kod Šimuna Cirenca.

Možda je Godina milosrđa prekratko trajala, ali nam je dala primjer i poticaj za budućnost - zaključila je gospođa Vokić.

Po završetku predavanja ravnatelj Caritasa vlč. Luka zahvalio je predavačici i otvorio raspravu koja je bila plodonosna.

Kako bi svi mogli vidjeti što se sve radi u Caritasu kroz godinu dana, Izvješće o radu prezentirala je Kata Matanić.

Biskup križić se na kraju pozitivno iznenadio na tolikoj pomoći Caritasa i pokazao radost i oduševljenje za budućnost. Bez

svjedočite i nekoga podignete doslovno iz blata.

Navela je i nekoliko primjere patnje: bolest, ostavljena djeca, ostavljeni roditelji, ratovi i glad, trgovanje ljudima i organima. Mogu se u nedogled nabrajati ljudske patnje, ali tu dolazi do izražaja pomoć i ljubav tj.

toga ne možemo biti uvjerljivi kršćani. Nemojte malaksati, rekao je mons. Križić.

Na kraju hvala svima koji su došli. Vjerujemo da je svatko otišao u svoje župe obogaćen riječima bilo predavačice Ljilje Vokić, bilo naših biskupa i svećenika.

ZA ĐAKONA JE ZAREĐEN PERO JURČEVIĆ

pričešćivati, voditi pogrebe, nositi pričest bolesnicima, krstiti. Ne mogu slaviti

U subotu 3. prosinca 2016. g. u 11 sati u župnoj crkvi sv. Nikole u Cvitoviću gospićko-senjski biskup mons. Zdenko Križić podijelio je đakonat Peru Jurčeviću. Oko g. Pere okupili su se svećenici, bogoslovi i narod. Na početku su gđa Raužan i Paulić pozdravile Peru i dale mu buket cvijeća.

Biskup je upitao je li ređenik dostojan primiti sv. red

na što je mons. Marinko Miličević odgovorio da jest. Nakon zazivanja svih svetih – kroz to vrijeme đakon je ležao prostrt na podu – biskup je položio ruke na ređenika i uvrstio ga u red đakona. Na misi je narod pljeskom pozdravio novog đakona koji se pridružio na oltaru biskupu i svećenicima. Na misi je pričješćivao narod. Naime, đakoni mogu

misu, ispovijedati. Na kraju mise novozaređeni đakon zahvalio je majci, rodbini i onima koji su mu pomagali, dakako na prvom mjestu Bogu i biskupu. Nakon mise narod se zadržao oko crkve. Domaćice su napekle kolača, našlo se i rakije. Zaišlo je i kolo. Narod se veselio sa svojim novim đakonom, svećenicima i biskupom.

U GOSPIĆKOJ KATEDRALI OBILJEŽENA JE

NEDJELJA CARITASA

Gospićko-senjski biskup Zdenko Križić predslavio je na treću nedjelju došašća 11. prosinca svečano misno slavlje u gospićkoj katedrali. Treće nedjelje došašća

uvijek se obilježava Nedjelja Caritasa. U koncelebraciji su također suslavili župnik i dekan gospićki mons. Mile Čančar, ravnatelj biskupijskog Caritasa preč.

Luka Blažević i vlč. Mišel Grgurić, biskupov tajnik. Ravnatelj Caritasa pozdravio je na početku sve dobročinitelje Caritasa čiji se tjedan obilježava pod mo-

tom „Gospodin ostaje vjerran dovijeka" najavivši da će se i ove godine pomoći deset obitelji iz svih dijelova biskupije s raznim nećaćama s kojima se danas suosjećamo.

„Kršćanstvo bez Caritasa nije kršćanstvo", istaknuo je na početku biskup Križić istaknuvši da su siromasi bili prvi kojima je Isus naviješćao riječi Božje, a posvećeno im je prvo blaženstvo. Isus je apostole učio davati i razvijati zauzetost za siromašne. Govoreći o siromaštvu, nije u pitanju samo materijalno davanje, već da ono što se daje, daje se od

srca. A ako se i nema, to nije sramota. Vaša pobožnost je ono najvrijednije što donosite sa sobom u Crkvu. Caritas ne čini samo materijalno davanje već potrebom podariti vremena, riječi, osmijeha ili oprosta. Ne bojte se, neka se po nama ostvari proročanstvo Izaije, budite jaki i ne bojte se, zaključio je biskup Križić.

Na kraju mise biskup Križić je iz ruku tajnice Caritasu Kate Matanić i ravnatelja preč. Luke Blaževića podijelio novćane priloge za 10 najpotrebitijih obitelji iz svih dijelova biskupije.

Riječ je najćešće obiteljima s više djece koje su zadesili problemi bolesti, neimašćine ili gubitka pojedinog roditelja. Ove godine darove su dobile obitelj Tomislava i Tatjane Klarić iz Graćaca, Zorana i Katarine Mitrović iz Prozora, Ante Pavićića iz Lukova Šugarja, Ivica i Ljubice Balenović iz Klanca, Denisa i Gabrijele Degoricija iz Otoćca, Josipa i Tatjane Tomljenović iz Slunja, Željka i Mirele Šop iz Gospića, Darka i Dragane Jeremić iz Korenice, Zorice Tokić iz Ogulina i Danijela i Božice Marinić iz Kompolja.

PROSLAVLJEN JE SVETI MATEJ APOSTOL

U ŠIROKOJ KULI

U srijedu 21. rujna 2016. proslavljen je župni patron Široke Kule, sveti Matej. Ovim danom je počela i proslava obilježavanja 200 godina postojanja župe.

Naime, 1816. g. župa sv. Mateja postala je zasebna župa pošto se odvojila od župe sv. Josipa u Ličkom Osiku te je ovo prigoda ovih dana da se proslavi obljetnica.

Svetu misu na dan patrona predvodio je don Nikola Tokić, župnik župe sv. Ivana Krstitelja u Biogradu na moru u koncelebraciji s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem i župnikom iz Perušića vlč. Josipom Štefančićem.

Svoju propovijed počeo je sa obljetnicom 200 godina postojanja župe, ali kako je već on prije dolazio u ove krajeve znao je što treba reći. (u ove krajeve dolazio

je isto za vrijeme vlč. Alojza Kukeca).

Slavimo sv. Mateja, zaštitnika župe Široke Kule. Čovjeku je trebala jedna riječ da krene za Isusom i da shvati poruku. A kako je nama u društvu? Sv. Matej je bio carinik i sve pustio. Napisao je i evanđelje i 21 puta ponavlja iste stvari u svome evanđelju. A pouka

svemu tome je da se svako od nas zamisli na evanđelje, da se zapitamo gdje je Isus rođen i zbog koga.

Prihvatimo sv. Mateja u svom životu kao vjernog sugovornika na putu svoga spasenja!

Trodnevnu pripremu za proslavu 200 godina župe predvodio je vlč. Darko Rac iz župe Bačinac u Srijemu.

PREDSTAVLJENA KNJIGA: 200 GODINA ŽUPE SVETOGA MATEJA U ŠIROKOJ KULI

Župa Svetoga Mateja u Širokoj Kuli slavi ovih dana svog nebeskog zaštitnika, ali i vrijedan jubilej, 200 godina župe. Do 1816. godine ona je bila kapelanija, ali te godine odvojila se od župe Lički Osik i postala samostalna župa. Povodom ovoga vrijednog jubileja **magistar teologije Tomislav Klarić** napisao je knjigu koja je u

središte ličke župe, odnosno župski grad s najvećom tvrđavom, a mjesto se zvalo Široki Turanj. Tu važnost Kule prepoznale su i Osmanlije koje su je zbog geostrateškog položaja nakon prodora u ove krajeve imenovali sandžakom. Upravo taj prodor Osmanlija predstavlja i kraj moćne i bogate čakavske Like, samim time

Vlasi, koji do tada nisu bili ni Srbi ni pravoslavci, malo po malo to i postaju pa kreću veći animoziteti“- ističe između ostaloga prof. Mataija. Nova stradanja mještana Široke Kule nastavljaju se i u drugom svjetskom ratu i nakon njega, crkva je srušena a od njenog kamena napravljena zadržna štala. Nažalost najno-

sklopu cjelokupnog slavlja Svetoga Mateja predstavljena u Pastoralnom centru u Ličkom Osiku. Klarić je knjigu podijelio u 4 dijela. Prvi dio naravno je povijest, ne samo župe već i cijeloga sela. O toj povijesti na predstavljanju knjige uobičajeno nadahnuto i sadržajno govorio je i **ravnatelj Državnog arhiva prof. Ivica Mataija** koji ističe da je Široka Kula mjesto stradanja, ali i nada. Mjesto je to bogate, ali i turbulentne povijesti. Nastanjena je još od Japoda, Rimljana, a onda i Hrvata. Konstantno je bila važno geostrateško i prometno čvorište pa je tamo sagrađena i impozantna srednjovjekovna građevina, bila je

i Široke Kule. *„od 1527.-1689.godine drastično je povijesno razdoblje čije se posljedice osjećaju i danas. Posljedica osmanlijskog vladanja je i domovinski rat. Moćna čakavska Lika malo po malo ostaje bez domaćinskog stanovništva. Prema izvorima, brojni Kujani su se odselili u Gradišće. Tada kreće val naseljavanja Osmanlija i Vlaha u Kulu. Nakon odlaska Osmanlija i dolaska Austrijanaca kreće novo naseljavanje po njihovom ključu. U Kulu dolazi novi val Vlaha, ovoga puta s područja Otočca i Brloga, a u sklopu kontroliranog vojnokrajškog sustava. Upornošću srpske pravoslavne crkve*

vija povijest dovodi do novog teškog stradanja u Domovinskom ratu pa je Široka Kula danas najpoznatija po toj velikoj žrtvi koju je dala. *„Nadam se da je ova knjiga začetak posla koji će iznjedrili mnogo knjiga, otkriti mnogo izvora o nama da bismo pomirili povijest sa sadašnjosti i gradili bolju budućnost*“- govori Mataija pa se iz njegovih riječi da iščitati da neće biti dobro dok ne spoznamo povijest na temelju istraživanja, izvora i činjenica, a ne mitologija. Urednik knjige Tomislav Klarić smatra da Široku Kulu prate tri križa, raseljavanje, rušenje crkve u domovinskom ratu i bliska

krvava povijest domovinskog rata. U preostala tri poglavlja ove knjige Klarić govori o povijesti župe Svetoga Mateja, odnosno o stradanjima crkve i broju vjernika. Treće poglavlje govori o svim žrtvama koje su stradale u njoj. Četvrto poglavlje govori o župi danas u kojoj postoji škola i Kulturno umjetničko društvo. Sa

skoro 4,000 stanovnika, katolika, ali većinom pravoslavaca prije dvjestotinjak godina, Široka Kula spala je na nekoliko desetaka stanovnika, u njoj danas živi 25 katoličkih obitelji. Ipak nadamo se da je i pred ovom župom i pred ovim naseljem svjetlija i bogatija budućnost.

I na kraju jedna povijesna crtica koja zorno pokazuje koliko je Široka Kula „**nesretna**“. U katastrofi svjetskih razmjera, potapanju Titanika, od 31 Hrvata poginulo je 15 Ličana, a među njima najviše, 8, Kuljana.

Milan Tomašević

BRANITELJSKA PREDSTAVA: Bitka za Vukovar – kako smo branili grad i Hrvatsku

U petak 23. rujna 2016. godine u našem Pastoralnom centru u Ličkom Osiku održana je Braniteljska predstava: Bitka za Vukovar -

kako smo branili grad i Hrvatsku. Predstava je još dogovarana u mjesecu lipnju, ali je sada ispalo još i bolje. Slavimo 200 godina župe

sv. Mateja u Širokoj Kuli. Široka Kula je poput Vukovara pretrpjela ratne strahote pa ta dva mjesta imaju puno zajedničkog.

Na početku se gledatelja stavlja u središte vukovarske agonije tako da dječju igru prekida zvuk sirene opće opasnosti uz potpuno zamračenje. Djeca vrište od straha, a na scenu dolaze djeca noseći barjake i crvene lampione.

Čitani su i ulomci iz knjige „58 - HOS u obrani Vukovara i Bogdanovaca“ autora Damira Markuša kao i ulomci iz knjige "Bitka za Vukovar - Ne plači moj dobri anđele" autora Damira Plavšića.

Tekstove iz knjiga čitali su Damir Plavšić i Katica Marković.

Markuš je izjavio kako je knjigu pisao pet godina, ima 250 stranica, 107 fotografija. „Nas 58 HOS-ovaca je došlo krajem rujna u već dobrim dijelom opkoljen Vukovar, od nas 58, 25 ih je poginulo u borbi ili su kao

ranjenici odvedeni na Ovčaru gdje su ubijeni" – rekao je Markuš. „Što se ne zapiše, nije se dogodilo. Pisao sam ovu knjigu prvenstveno zbog njih, jer i kad nas ne bude, u ovoj knjizi će se moći pročitati njihova imena i prezimena tko su bili ti ljudi koji su branili Vukovar" – dodao je Markuš. Podsjeća kako je Vukovaru u to vrijeme vladao pakao. Dok su Vukovar branila 1803 branitelja, grad heroj je napadalo između 60 tisuća i 70 tisuća vojnika. Poručuje kako je protivnička vojska imala sve, ali su naši heroji imali srce. Markuš je kazao kako su branitelji obranili RH i predali je političarima. - Za ovo se nismo borili što danas imamo, samo jedan podatak da je prošle godine u Njemačku iselilo 91.000 hrvata, a gdje su druge zemlje Irska i ostale. Damir Plavšić je Vukovarac koji se nakon druge godine fakulteta iz Zagreba vraća u Vukovar i priključuje obrani. Prošao je

strahote logora Stajićeva, Niša i Sremske Mitrovice. Po završetku studija, vraća se u Oružane snage gdje radi

ratnik kojeg su ubili na Ovčari zajedno s 264 ranjenika. "Vukovar nije samo simbol, već temelj moderne hrvatske države. Hrvatska je začeta i obranjena u Domovinskom ratu. Budimo ponosni na naše vitezove, neka nadahnjuju nas i našu djecu. Budimo ponosni na mitsku i utemeljiteljsku 1991. Nikome ništa nismo dužni, već našim vitezovima." – kazao je Plavšić

do umirovljenja. Knjiga Bitka za Vukovar (Ne plači, moj dobri anđele) njegova je druga knjiga (prva knjiga je Zapis iz srpskih logora). Knjiga završava posljednjom stranicom ratnog dnevnika kojeg je vodio njegov pokojni otac Ivan Zvonimir,

Predstava je završila tako da su gledatelji i izvođači, zagrljeni, svi zajedno otpjevali domoljubnu pjesmu "Lijepa li si" uz poruku učenicima i ostalima da trebaju više učiti o Domovinskom ratu jer na njima je očuvaju pamćenje i istinu za buduće naraštaje.

organizaciji i realizaciji glazbeno-scenske predstave.

organizaciji i realizaciji glazbeno-scenske predstave.

organizaciji i realizaciji glazbeno-scenske predstave.

PRVA SMOTRA KUDOVA U ŠIROKOJ KULI

U subotu 24. rujna 2016. Godine u župi sv. Mateja u Širokoj Kuli slavljen je sveta misa trećeg dana trodnevne u 18 sati koju je predvodio vlč. Darko Rac u suslavlju s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem.

Moglo se vidjeti na svetoj misi mnoštvo narodnih nošnji jer je nakon mise u Širokoj Kuli kod područne škole održana 1. Smotra kudova u Širokoj Kuli.

Gledajući ono što je bilo pripremljeno, vjerujemo da će u Širokoj Kuli biti još smotra folklor.

Vlč. Rac u svojoj propovijedi govorio je o Lazaru te kako on svima nama treba biti primjer i uzor kršćanskog života. Mi sigurno u svojem životu ponekad doživljavamo i suočavamo se s

nepravdama. Tako je bilo i s Lazarom. Život mu je bio težak, ali je na kraju svoga života dobio zasluženu nagradu na nebesima za razliku od bogataša bez imena koji je završio u paklu. Na kraju misnog slavlja u znak zahvalnosti, župnik

Luka Blažević poklonio je predvoditelju trodnevne župni list *Providnost* i knjigu o 200 godina župe sv. Mateja u Širokoj Kuli. Na osobno iznenađenje za poklon vlč. Rac je dobio i ličku kapu s natpisom *Široka Kula*.

ŽUPA SV. MATEJA U ŠIROKOJ KULI PROSLAVILA 200 GODINA POSTOJANJA

Gospićko-senjski biskup Zdenko Križić predslavio je misno slavlje povodom 200. obljetnice župe sv. Mateja apostola u Širokoj Kuli, a tom prilikom je održana praižvedba Ličke pučke mise u izvedbi župnog zbora Rijeka Milosti pojačanih zborom Angelus iz Zagreba, a pod ravnanjem Paule Fabinger Orešković. Misno slavlje okupilo je brojne Širokokuljane iz domovine i inozemstva a slavili su mjesni župnik Luka Blažević i vlč. Mišel Grgurić. Toliko je bilo stradanja i patnje u ovoj župi uz još svježere rane iz Domovinskog rata da bismo ju mogli proglasiti mučeničkom, istaknuo je na

početku biskup Križić te teološki pojasnio značenje pojmovu žrtve i zločinca. Dok žrtve ostaju u sjećanju, ime zločinca se gubi kao i njihov smisao ljudskosti. Sa zlom čovjek najviše zla čini sebi. Svi ćemo doći pred lice Božje i odgovarati. Osvrćući se na nedjeljno čitanje o bogatašu kojem se niti ime ne spominje, biskup Križić je istaknuo da i danas ima ljudi koji su dobili moć

ali su izgubili ime. Obrazlažući sintagmu „bogati u pakao a siromašni u raj“ biskup je ukazao da vjera nije rezignacija već borba za boljitak pojedinca i zajednice. Bogataši su bezimni i osuđeni na pakao samoće. U tom smislu vrijednosti ljudske osobe i obitelji nemojmo podrediti nikakvoj drugoj vrijednosti. Bog od nas ne traži herojska djela već sitna djela ljubavi prema bližnjima. Podijelimo vrijeme s onima koji oskudijevaju s bližnjima, a takva sitna djela su prilozima za našu nebesku krunu, jer tko daje i dobiće, zaključio je biskup Križić.

Povodom velikog blagdana izdana je i knjiga vjeroučitelja Tomislava Klarića 200 godina župe Široka Kula, kao i novi broj lista Providnost u kome naslovnicom dominira veliki jubilej župe Široka Kula. Na misi je nazočilo više stotine vjernika iz Široke Kule i Ličkog O-

sika a liturgiju je uzve- ličao zbor koji je imao premijernu izvedbu Ličke pučke mise. Nakon mise održano je pučko veselje uz nastup KUD-a Široka Kula koji su zaplesali Ličko kolo.

ŽUPNIK U POSJETI BIVŠEM ŽUPNIKU VLČ. ALOJZU KUKECU

U srijedu 28. rujna 2016. godine naš župnik preč. Luka Blažević sudjelovao je na Teološko-pastoralnom seminaru u Rijeci gdje su se okupili svi svećenici iz 4 biskupija: Gospićko-senjske, Krčke, Porečko-pulske i Riječke nadbiskupije.

Nakon završenog seminara naš župnik Luka Blažević posjetio je bivšeg župnika Ličkog Osika i Široke Kule te mu tom prigodom darovao knjigu 200 godina župe sv. Mateja Široka

Kula i novi broj župnog lista Providnosti. Kako je danas vlč. Alojz svećenik u miru sigurno će ga zanimati što

piše u knjizi i časopisu o njegovim bivšim župama.

PROSLAVLJEN JE SVETI MIHOVIL U VUKŠIĆU

U četvrtak 29. rujna 2016. godine proslavljen je blagdan sv. Mihovila u Vukšiću svetom misom u 17 sati koju je predvodio domaći župnik Luka Blažević.

Sama kapelica je postavljena tj. sagrađena na prvoj crti bojišnice. Kasnije je posvećena te je zato sveto tlo. Na svetoj misi uglavnom su

se skupili vjernici iz sela Vukšića, ali i njihovi gosti i prijatelji.

U svojoj propovijedi preč. Luka Blažević približio je vjernicima arkanđele Mihaela, Gabrijela i Rafaela te

što oni nama dana znače u našim životima.

Nakon svete mise zajedničko druženje nastavilo se u Pastoralnom centru u Ličkom Osiku koje su pripremili sami Vukšićani. Hvala im na svemu.

SKUPLJALI SMO KRUMPIR ZA NAŠA SJEMENIŠTA

U srijedu 12. listopada u našoj župi počela je akcija skupljanja krumpira, ali i svih ostalih jesenskih plodova za naša sjemeništa u Rijeci i Zadru.

Kroz ovu akciju, nastoji se i materijalno pomoći sjemeništima, ali i među vjernicima buditi svijest odgovornosti za duhovna zvanja u toj Biskupiji. Znamo i sami da nedostaje svećenika u našoj Biskupiji. Molimo zato za duhovna zvanja. To je veliko bogatstvo za svaku župu.

U skupljanju krumpira i ostalih plodova svi vjernici su se lijepo odazvali i radosno čekali župne suradnike da dođu po njih. Sakupljalo se duž cijelu našu župu: Budak, Mušaluk, Stari Lički Osik, Široka Kula, naselje na Ličkom Osiku...

Svima koji su darovali krumpir ili neki drugi plod jeseni, kao i svima onima koji su pomogli u skupljanju neka je jedna velika hvala. Dragi Bog to sve vidi te će svakoga obilno nagraditi.

DVADESET I PET GODINA SJEĆANJA NA ŽRTVE ŠIROKE KULE

U četvrtak 13. listopada 2016. godine u Širokoj Kuli sjetili smo se svih žrtava Domovinskog rata koji su na ovaj dan prije 25 godina izgubili svoje živote od ruke krivnika.

U 16:45 sati su obitelji žrtava pred spomenikom žrtvama II. svjetskog i Domovinskog rata zapalile svijeće i položile vijence za svoje najmilije, a preč. Luka Blažević je predvodio molitvu za sve stradale.

Sama komemoracija nastavila se svetom misom za sve stradale u 17 sati u crkvi sv. Mateja koju je predvodio biskup u miru mons. Mile Bogović u suslavlju s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem i kancelarom biskupije vlč. Marinkom Miličevićem.

Biskup Bogović se u svojoj propovijedi osvrnuo koliko je kod kršćana važna patnja i žrtva. Oltar se drugim imenom zove žrtvenik, a na njemu svaki dan slavimo i okupljamo se oko njega euharistiju koju je ustanovio Isus Krist.

Premda je teško govoriti o žrtvama jer to najbolje znaju najmiliji, treba se prepustiti Duhu Svetom da nas vodi na tom putu. Sam Isus Krist je trpio za nas, nosio teški križ i umro na križu mučeničkom smrću. Ali, naime iz te patnje se rodilo nešto što

nas još dan danas drži živima.

Isusovi učenici su nakon njegove smrti bili prestrašeni, ali kad su ga ugledali uskrsloga, povjerovali su da je pobijedio smrt.

Nijedna žrtva nije uzaludna te zato sve trebamo staviti

na oltar i dati se u ruke Duha Svetoga da nas vodi i jača u našem kršćanskom životu.

Na kraju svete mise župnik Luka Blažević zahvalio se svima na dolasku, a pogotovo mons. Mili Bogoviću koji je predvodio misno slavlje za sve stradale.

Prvo čitanje na svetoj misi pročitala je Vesna Nikšić, a psalam je uz orguljsku pratnju otpjevala Lucija Orešković. Molitvu vjernika pročitala je Andrijana Piasevoli Klarić.

SUSRET LOGORAŠA

U nedjelju 13. studenog 2016. godine u župi sv. Josipa u Ličkom Osiku održan je već tradicionalni susret svih zatočenih u srpskim i četničkim logorima. Svečanu svetu misu u 11 sati predvodio je don Mirko Barbarić u koncelebraciji s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem. Svetu misu u 9 sati predvodio je župnik.

Don Barbarić je također bio zatočen u Kninu i o tome je napisao knjigu.

Nakon svete mise svi zajedno su se uputili u dvoranu Pastoralnog centra gdje su uz jelo i druženje razmijenili svoja životna iskustva.

Nakon mise također sastao se inicijativni odbor za osnivanje podružnice Društva logoraša Ličko-senjske županije.

Svaki od ovih zatočenih danas se s tugom sjeća tih ružnih događaja i samog zatočeništva. Vjera je ta koja jača čovjeka pa je zato važno okupljanje svih zatočenih. Na taj način oni svjedoče ljubav prema Bogu i hrvatskom narodu kroz žrtvu koju su morali pretrpjeti za svoju Domovinu.

PREDSTAVLJANJE OVOGODIŠNJIH PRVOPRIČESNIKA

U nedjelju 20. studenog 2016. g. došli smo do posljednje nedjelje u jednoj liturgijskoj godini. Proslavljena je nedjelja Krista Kralja. Svete mise su slavljene u Ličkom Osiku u 9 i 11 sati.

Na misi u 11 sati predstavljeni su ovogodišnji pričesnici koje je tom prigodom vjeroučiteljica Marija prozivala te su dolazili pred oltar gdje su dobili od župnika na dar Moj prvi molitvenik. Velik događaj u našoj župi koji je trajao cijelo popodne, od završetka podnevne mise

bilo je naše Župno klanjanje. Svatko je tako imao prigodu doći u crkvu i predati Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu svoje muke, radosti, nadanja... Isus nam se danas predstavlja kao Kralj i Gospodar ži-

vota, te nam skreće pozornost na to da trebamo uzeti život u svoje ruke, što znači da ga trebamo upravljati i upraviti prema onomu vječnome smislu i cilju, i da otkrijemo vrijednost, dubinu i ljepotu života. Isusovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, ali jest za ovaj svijet. Nikome konkurencija, ni protiv koga, ali otvoreno svima, jer je to "kraljevstvo istine i života, kraljevstvo svetosti i milosti, kraljevstvo pravde, ljubavi i mira" kako molimo u današnjem predslavlju.

PREDSTAVLJANJE KANDIDATA ZA KRIZMU

U nedjelju 4. prosinca na 2. nedjelju došašća sveta misa je slavljena u 9 sati u Širokoj Kuli, a u 11 sati u Ličkom Osiku.

Nakon svake mise, i u župi sv. Mateja u Širokoj Kuli i u Ličkom Osiku birano je novo Župno pastoralno vijeće jer je prošlom istekao petogodišnji mandat. Kako

su izbori trebali biti održani na 3. nedjelju došašća, a to

je ujedno i nedjelja Caritas, ŽPV je birano danas nakon mise. Na kraju mise u 11 sati predstavljeni su učenici osmih razreda iz Ličkog Osika tj. kandidati za sakrament sv. Poptvrde. Na dar su od župnika dobili Novi zavjet koji će im sigurno pomoći u daljnjoj njihovoj pripremi za sakramente.

IZABRANA SU NOVA ŽUPNA PASTORALNA VIJEĆA

U nedjelju 4. prosinca u našim župama se biralo novo Župno pastoralno vijeće jer je starome istekao mandat. Prema broju glasova župljana, rezultati glasanja su sljedeći:

Župa sv. Josipa Lički Osik

1.	Mile Fajdić	73	Sedamdeset i tri
2.	Ivana Đapić	64	Šezdeset i četiri
3.	Željka Ergotić	56	Pedeset i šest
4.	Višnja Borčić	56	Pedeset i šest
5.	Martin Orešković	54	Pedeset i četiri
6.	Joso Sokolić	53	Pedeset i tri
7.	Robert Pešava	51	Pedeset i jedan
8.	Đani Findrik	50	Pedeset
9.	Kata Jurković	50	Pedeset
10.	Ivica Bešić	48	Četrdeset i osam

Župa sv. Mateja Široka Kula

1.	Vesna Nikšić	8	osam
2.	Mandica Rukavina	7	sedam
3.	Robert Nikšić	6	šest

ZVALA SAM SE VERICA NIKŠIĆ...

Bila sam mala zaigrana djevojčica, voljela sam se igrati i ići u školu, voljela sam svoju mamu, tatu i sestru, voljela sam život, imala sam 13 godina i maštala o budućnosti...

Onda su jednoga dana počeli stavljati nekakve bari-kade pa nismo nikuda smjeli, nismo mogli ni u školu, a počeli su nas i napadati naši susjedi koji su počeli puštati dugačke brade.

Onda, jednoga dana, počeo je rat i ubijanje ljudi koje su oni zvali ustaše, a mama Hr-

vati, ja nisam znala što to znači Hrvati, Srbi ili ustaše, meni je samo bilo do igranja. Više se nikad nisam igrala.

A naši susjedi svaki su dan pucali minobacačima po Perušiću, Ličkom Osiku i o-

kolnim mjestima, buka je bila neizdrživa, mina je bilo jako puno jer je blizu nas bila tvornica mina pa su neprekidno pucali to je znalo trajati satima i tako svaki

dan, jako sam se bojala jer su povremeno pucali iz pušaka i po našoj kući pa nikad nismo smjeli stajati pokraj prozora, jer se nikad nije

znalo kad će zapucati. Mama mi je rekla da to oni nas samo malo straše, bilo mi je malo čudno da nas malo straše tako da jedva preživimo kad nas “malo straše, al’ valjda mama zna. Ili me samo tješi?”

Ubrzo su počeli nestajati ljudi koje su oni zvali ustašama, pitala sam mamu što je to ustaša? Mama mi je odgovorila da oni kad hoće ubiti nekoga Hrvata samo kažu da je ustaša i ubiju ga kao psa. Pitala sam da li samo muške ubijaju, da li ubijaju stare i žene? Mama je rekla da nema veze koliko tko godina ima i da li je muško ili žensko kad ga proglašava ustašom. Ja to nisam razumjela. Onda sam pitala mamu “A djeca, da li sam ja ustaša, hoće li i mene ubiti?” Mama više nije mogla govoriti i samo me je grčila i plakala. A ja sam razmišljala ‘Što ako sam ja taj ustaša, ubit će me.’

Taj dan nisam ništa jela, nisam mogla, samo sam razmišljala ‘što ako sam ja ustaša?’ Drugi dan sam opet pitala mamu kako oni znaju tko je ustaša? I što je to ustaša? Vidi li se to na nekome kad je ustaša? Bilo me strah da negdje na meni nema neki znak da sam ustaša?

Mama mi je rekla “ludice mala, nema ništa na tebi što je znak da si ustaša, ti si prekrasna mala djevojčica, ali...?”, “Ali što mama?” Mama se opet počela tresti.... “Ma daj, reci mi što ali? Zar ipak ima nešto zbog čega će me oni proglasiti ustašom i ubiti?”

“Ima, ma ne, ne mislim da će te ubiti, nego ima nešto... oni svakog Hrvata, a ponekad i Srbina, kojega žele ubiti proglašavaju ustašom, ali ne vjerujem da će tebe ubiti, pa ti si moja slatka mala curica koja nikome ništa nije napravila.” Malo me to smirilo, pa sam pitala “A ti mama, jesi ti nekome nešto napravila?” “Nisam zlato.” Rekla je mama. “A striček Petar, teta Marija, baka Kate, jesu oni nešto napravili kad su ih ubili?” Mama se opet počela tresti i znala sam da sam pretjerala.

“Oprosti mama, neću te više pitati ako ne želiš o tome pričati.” Ma nije to zlato moje malo, nego mi bude teško, ali evo, odgovorit ću ti, nisu ništa bili krivi ni striček Petar, teta Marija, ni baka Kate, mislim krivi su jer su Hrvati... Nisi me razumjela, nije nitko ništa učinio da ga se proglasi ustašom i ubije, dovoljno je što si Hrvat.” “Mama ali ti si Hrvatica”, uskliknula sam i šokirala se jer sam odjednom shvatila da će joj reći da je ustaša i ubiti je.

“Ma neće, ne pričaj gluposti.” rekla je mama.

Taj tren se počelo pucati i meci se odbijati po zidovima, mama me je stisnula u naručje da me zaštiti. U kuću su upali naoružani bradati ljudi i istjerali nas van govoreći nam da smo ustaše, ja sam se strašno bojala za mamu. “Moja mama nije ustaša vikala sam”, dok me je mama smirivala, a bradati su se ljudi smijali i govorili grozote. Mama je plakala i

govorila “Nemojte nju molim vas, ubijte mene samo nju poštedite, molim vas ljudi, budite ljudi, nemojte mi dijete ubiti.” Oni su se smijali i počeli nas tući puškama, jedan me je jako udario i skoro sam se onesvjestila, pala sam i plakala, mama je ležala u krvi, dok su se oni smijali i govorili “Sad ćemo videti koliko ustaše veruju u Boga? Bacaj to u kuću i pali”, urlao je jedan od njih

Vikala sam “Moja mama nije ustaša, nemojte je ubiti.” Mama mi je nešto pokušavala reći ali nije mogla, a mene je sve više hvatala panika. Jedan mi je bradati govorio “Nije te mama ništa naučila, tvoja je mama Hrvatica, svi ste vi Hrvati ustaše i sve ćemo vas pobiti.” “Što smo vam napravili?”, pitala sam. “Hrvati ste”, odgovorio mi je bradati. “Pa nisam ja birala kako ću se roditi, nismo vam ništa napravili.” Ajde ne mudruj nego marš nazad u kuću i ponesi i mamu.”

Pomogla sam mami da nekako ustane i oteturale smo u kuću u kojoj je već bilo ljudi koje sam jedva prepoznavala koliko su bili izubijani i krvavi, čekali smo što će se dogoditi, kad je eksplodirao zid i raznio neke ljude, a vrelina nas opržila, bacila sam se po mami da je zaštitim, jako sam se bojala da mama ne umre, ali me je druga eksplozija ošamutila, kad sam se malo osvjestila vidjela sam da sve oko nas gori, nisam više osjećala

strah, ništa više nisam osjećala, znala sam da odlazim i tugu zbog svih tih ljudi koji su oko mene jaukali i umirali i

shvatila sam da idemo sa ovog zlog mjesta od ovih zlih ljudi, kod dragoga Boga. Sve je oko mene nestajalo, osjetila sam ljubav...

Izvor:
www.hrvatskonebo.com

DAROVİ ZA CRKVU OD ZADNJEG BROJA

PROVIDNOSTI

1. Miro Perak Čačić – Zurich – 400 kn
2. N.N. – 700 kn
3. N.N. 50 €
4. Mile Čačić – Chichago – 150 USA
5. Martin Hećimović – Mušaluk – 200 kn
6. Blaž Balenović – Podoštra – 200 kn
7. Manda Šimatović – Zagreb – 600 kn
8. Katarina Nikšić – Š. Kula – 100 SCH
9. Ana Lisac – Mušaluk – 100 kn
10. N.N. 900 kn
11. Nikola Čutić – Budak – 400 kn
12. Katarina i Lucija Butković – Lički Osik – 400 kn
13. Ivana i Marijana Butković – Lički Osik – 100 kn
14. Marko Marković – Gospić – 300 kn
15. Tomo Butina – Lički Osik – 200 kn
16. Fran Bruketa – Križišće – 150 kn
17. Vanja Lulić – 200 kn
18. Neven Belamarić – Šibenik – 200 kn
19. N.N. 100 €
20. Dubravka i Joso Štimac – Mušaluk – 200 kn
21. Marica Šop – Lički Osik – 150 kn
22. Nikola Nikšić Nina – Š. Kula – 100 €
23. Mande i Ante Ratković – Lički Osik – 200 kn
24. Ante Prša – Lički Osik – 200 kn
25. Mirko Papić – Lički Osik – 200 kn

KRŠTENI, VJENČANI I UMRLI U 2016. GODINI

Župa sv. Josipa Lički Osik

➤ Kršteni

1. Bruno Čustić, sin Damira i Janje r. Galašević, kršten 13. veljače 2016.
2. Niko Papić, sin Sladjana i Tamare r. Jovanić, kršten 27. ožujka 2016.
3. Andrija Biljan-Jugović, sin Tomislava Jugović i Jelene Biljan, kršten 04. travnja 2016.
4. Valentina Tomić, kći Nikole i Ajke r. Lulić, krštena 26. svibnja 2016.

5. Anto Starčević, sin Ivice i Marine r. Sudar, kršten 12. lipnja 2016.
6. Ana-Marija Pavlelić, kći Ivice i Natalije r. Oтраčак, krštena 06. kolovoza 2016.
7. Lucia Brtan, kći Maria i Tanje r. Bilobrk, krštena 20. kolovoza 2016.
8. Mia Špoljarić, kći Josipa i Mice r. Tomac, krštena 25. kolovoza 2016.
9. Ivan Jerbić, sin Antonija i Ivane r. Prša, kršten 24. rujna 2016.
10. Ivan Lenić, sin Josipa i Antonije r. Krpan, kršten 31. srpnja 2016.
11. Borna Dizdar, sin Željka i Josipe r. Jaić, kršten 22. listopada 2016.

➤ **Vjenčani**

1. 06. siječanj, Josip Ratković i Marina Orešković
2. 15. srpanj, Vanja Madračević i Dajana Drlja
3. 06. kolovoz, Ivica Pavelić i Natalija Oтраčак
4. 03. rujna, Milan Bunčić i Suzana Fadljević

➤ **Umrli**

1. 23. siječanj, Stipe Lenić, r. 1932., Budak
2. 23. siječanj, Luka Lisac, r. 1934., Mušaluk
3. 30. siječanj, Pavao Stilinović, r. 1936., Budak
4. 18. veljača, Tomo Lulić, r. 1933., Mušaluk
5. 21. veljača, Kata Crnković, r. 1944., Mušaluk
6. 4. ožujak, Ljubica Čortan, r. 1970., Korenica
7. 17. ožujak, Ana Mesić, r. 1942., Mušaluk
8. 21. ožujak, Ivan Starčević, r. 1935., Urije
9. 06. travanj, Joso Perčević, r. 1947., Mušaluk
10. 27. travanj, Jelena Pavičić, r. 1926., Mušaluk
11. 19. svibanj, Ivan Holjevac, r. 1951., Mušaluk
12. 24. svibanj, Stanko Lisac, r. 1937., Mušaluk
13. 15. lipanj, Ana Ratković, r. 1939., Lički Osik
14. 22. lipanj, Milan Katalin, r. 1959., Lički Osik
15. 03. srpanj, Milena Došen, r. 1970., Lički Osik
16. 27. srpanj, Ante Butković, r. 1966., Mušaluk
17. 05. kolovoz, Dragutin Drago Došen, r. 1939., Lički Osik
18. 14. kolovoz, Mile Butković, r. 1934., Budak
19. 22. kolovoz, Tome Pavletić, r. 1934., Zagreb
20. 27. kolovoz, Milka Sokolić, r. 1933., Budak
21. 20. rujna, Jasmina Baraba, r. 1976., Lički Osik
22. 4. prosinac, Manda Antonović, r. 1931., Mušaluk
23. 14. prosinac, Roža Muhar, r. 1937., Mušaluk

Župa sv. Mateja Široka Kula

- **Kršteni:** 1. Mihael Orešković, sin Milana i Suzane Orešković, kršten 25. lipnja 2016.
- **Umrli:** 1. 16. travanj, Bernarda Martinčić, r. 1923., Lički Osik
2. 24. listopad, Mile Nikšić, r. 1944., Široka Kula

